

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
KANTONALNI SUD U ZENICI
Broj: 04 0 U 017048 26 U 2
Zenica, 05.05.2026. godine

Kantonalni sud u Zenici po sudiji Ahmetović Hilmi uz sudjelovanje zapisničarke Mandžuka Jasmine u upravnom sporu tužitelja D. N.iz Z., ulica ... , protiv rješenja tuženog organa Drugostepene komisije Vlade Ze – do kantona broj UP2-02-04-236-6/25 od 12.03.2026. godine, u predmetu prijave korupcije, odlučujući o tužbi od 10.04.2026. godine, donio je dana 05.05.2026. godine slijedeću

PRESUDU

TUŽBA SE ODBIJA KAO NEOSNOVANA.

Obrazloženje

Tužitelj D. N. iz Z. podnio je dana 10.04.2026. godine Kantonalnom sudu Zenica tužbu kojom pokreće upravni spor protiv rješenja tuženog organa Drugostepene komisije Vlade Ze – do kantona broj UP2-02-04-236-6/25 od 12.03.2026. godine kojim je odbačena kao nedopuštena žalba tužitelja izjavljena radi ćutanja administracije prvostepenog organa, odnosno zbog nedonošenja rješenja od strane prvostepenog organa.

U svojoj tužbi tužitelj navodi da je zakonski razlog za pobijanje upravnog akta nepravilna primjena člana 236. stav 1. Zakona o upravnom postupku, pri čemu tužitelj ukazuje na odredbu člana 11. stav 1. Zakona o upravnom postupku kojim je propisano da se samo zakonom može propisati da u pojedinim upravnim stvarima žalba nije dopuštena i to ako se na drugi način osigura zaštita prava i zakonitosti, te da se tuženi organ ne poziva niti na jedan zakon kojim se ne dopušta žalba protiv rješenja donesenog u prvom stepenu niti se poziva na drugi način kojim se osigurava zaštita prava i zakonitosti.

Tužitelj također citira odredbu člana 236. stav 1. Zakona o upravnom postupku prema kojem drugostepeni organ može odbaciti žalbu kao nedopuštenu samo ako je prvostepeni organ propustio da je zbog toga odbaci, zatim tužitelj ističe da žalbu nije predao prvostepenom organu već je ista neposredno predata drugostepenom organu u skladu sa članom 243. Zakona o upravnom postupku jer prvostepeno rješenje nije doneseno u zakonskom roku, te tužitelj smatra da tuženi organ umjesto da postupi u skladu sa navedenom odredbom pogrešno primjenjuje odredbu člana 236. stav 1. Zakona o upravnom postupku i ponovno žalbu odbacuje kao nedopuštenu i na taj način tužitelju uskraćuje zakonom zagantovano pravo žalbe prema članu 11. stav 3. Zakona o upravnom postupku.

Tužitelj također navodi da tuženi organ nije postupio po obavezi iz člana 57. Zakona o upravnim sporovima, te da je novo rješenje doneseno protivno pravnom shvatanju i primjedbama suda u pogledu postupka, na koji način je došlo do povrede pravila i načela upravnog postupka uz pogrešnu primjenu materijalnog prava, zbog čega tužitelj predlaže sudu da donese presudu kojom će predmetnu tužbu uvažiti, osporeni akt tuženog organa poništiti te utvrditi da tuženi organ nije postupio po presudi Kantonalnog suda Zenica broj 04 0 U 017048 26 U od 24.02.2026. godine, te da sud riješi stvar presudom koja u svemu zamjenjuje upravni akt nadležnog organa ukoliko nađe da je u ovoj upravnoj stvari potpuno i pravilno utvrđeno činjenično stanje.

Uz svoju tužbu tužitelj je dostavio i zahtjev za oslobađanje od plaćanja sudske takse na tužbu shodno odredbi člana 10. stav 1. tačka k) Zakona o sudskim taksama ZDK prema kojem učenici i studenti za vrijeme redovnog školovanja su oslobođeni plaćanja sudske takse, te moli da sud ukine naloženu obavezu plaćanja sudske takse.

Dopisom broj UP2-02-04-236-11/25 od 22.04.2026. godine tuženi organ je dao odgovor na tužbu u kojem navodi da je tužba neosnovana jer tužilac pogrešno smatra da je u konkretnom slučaju postojala obaveza prvostepenog organa da donese upravni akt i da su ispunjeni uslovi za izjavljivanje žalbe zbog ćutanja administracije, te da iz upravnog spisa proizilazi da je tužitelj dana 27.07.2025. godine podnio prijavu Uredu za borbu protiv korupcije, da je prvostepeni organ postupajući po prijavi u okviru svojih nadležnosti 04.09.2025. godine obaviješten o postupanju po prijavi i da predmet nije vođen kao upravni postupak niti se odlučivalo o pravima ili obavezama tužioca, te da u konkretnom slučaju nije vođen upravni postupak jer nije postojala upravna stvar, te da s toga nije postojala niti obaveza donošenja rješenja zbog čega nije moglo nastupiti ni ćutanje administracije, te da tuženi organ smatra da je pravilno primijenjen član 236. stav 1. Zakona o upravnom postupku jer žalba nije bila dopuštena nije bila izjavljena u upravnoj stvari zbog čega je zakonito odbačena, te da je tuženi organ u ponovnom postupku postupio po presudi Kantonalnog suda Zenica, te da je nakon ponovne ocjene spisa zakonito zaključio da nisu ispunjeni uslovi za vođenje upravnog postupka niti za odlučivanje po žalbi, zbog čega predlaže sudu da donese presudu kojom se predmetna tužba odbija kao neosnovana.

Uz odgovor na tužbu tuženi organ je ovome sudu dostavio sve spise koji se odnose na ovaj predmet radi odlučivanja po tužbi od 10.04.2026. godine.

Ocjenjujući pravilnost i zakonitost osporenog akta tuženog organa u granicama zahtjeva iz tužbe sukladno odredbama člana 34. stav 1. Zakona o upravnim sporovima sud nalazi da je tuženi organ u ponovnom postupku odlučivanja po žalbi tužitelja od 07.11.2025. godine podnesenoj radi ćutanja administracije prvostepenog organa donio pravilno i na zakonu zasnovano rješenje koje se temelji na pravilno i potpuno utvrđenom činjeničnom stanju i pravilno izvedenom zaključku u pogledu činjeničnog stanja, uz pravilnu primjenu odredaba člana 236. stav 1. Zakona o upravnom postupku, pri čemu sud nalaz da tuženi organ donoseći svoje rješenje kojim žalbu tužitelja odbacuje kao nedopuštenu nije povrijedio odredbu člana 236. stav 1. Zakona o upravnom postupku, niti je ovakvim rješenjem uskraćeno pravo tužitelja zagarantovano odredbom člana 11. stav 3. Zakona o upravnom postupku, te također sud nalazi da je tuženi organ u svemu postupio u skladu sa obavezujućim uputama i primjedbama iz ranije donesene presude Kantonalnog suda Zenica broj 04 0 U 017048 26 U od 24.02.2026. godine i da na takav način nije povrijedio odredbu člana 57. Zakona o upravnim sporovima, kako to tužitelj neosnovano navodi u svojoj tužbi.

Odlučujući o tužbi od 10.04.2026. godine sud nalazi da je ista neosnovana, radi čega je i odlučeno kao u izreci ove presude sukladno odredbi člana 36. stav 2. Zakona o upravnim sporovima.

Iz stanja spisa dostavljenih ovome sudu proizilazi da je tužitelj putem kontakt forme na web stranici podnio prijavu korupcije Ze – do kantonu, odnosno Uredu za borbu protiv korupcije, te da je Ured za borbu protiv korupcije svojim dopisom broj 21-04-14421-1/25 od 04.09.2025. godine tužitelju dostavio obavijest o tome da je zaprimio prijavu koja se odnosi na konkurs Ministarstva za obrazovanje, nauku, kulturu i sport Ze – do kantona za dodjelu stipendija redovnim studentima za akademsku 2024/2025 godinu, te da je prijava prosljeđena dana 07.08.2025. godine ministru Ministarstva za obrazovanje, nauku, kulturu i sport Ze – do kantona na očitovanje navoda, te da je navedeno Ministarstvo dana 20.08.2025. godine dostavilo dopis u vezi navedenog, te da je postupljeno shodno članu 12. stav 2. Pravilnika o postupanju sa prijavama korupcije u vezi sa odredbom člana 4. stav 1. tačka i) Uredbe o osnivanju ureda za borbu protiv korupcije, te cijeneći navedenu obavijest nadležnog organa Ured za borbu protiv korupcije obavještava tužitelja da u konkretnom predmetu nema uočenih koruptivnih aktivnosti niti drugih nepravilnosti kako je to navedeno u prijavi, a nakon toga je ured za borbu protiv korupcije Ze – do kantona svojim dopisom broj 21-04-14421-2/25 od 26.09.2025. godine ponovno obavijestio tužitelja da je dana 12.09.2025. godine zaprimio dopis tužitelja naslovljen kao dopuna prijave u kojem tužitelj navodi svoje razloge zbog čega smatra da predmetna prijava sadrži u sebi elemente koruptivnog ponašanja referirajući se na obavijest ministra Ministarstva za obrazovanje, nauku, kulturu i sport Ze – do kantona broj 10-04-14421-1/25 od 20.08.2025. godine, te je istom obavijesti tužitelju ukazano da ukoliko smatra da postoje elementi koji ukazuju na određene nezakonitosti iz Zakona o zabrani diskriminacije BiH po kojem zakonu Ured nije ovlašten postupati svoja prava tužitelj može ostvariti kod nadležnog organa koji ima veća ovlaštenja i širi djelokrug rada.

Nakon toga tužitelj je tuženom organu u ovom upravnom sporu drugostepenoj komisiji Vlade Ze – do kantona podnio žalbu dana 07.11.2025. godine u kojoj se poziva na odredbe člana 216. i 243. Zakona o upravnom postupku jer smatra da kad prvostepeno rješenje nije doneseno u zakonskom roku drugostepeni organ može donijeti rješenje u predmetima u kojima je tužitelj prijavljivao korupciju Uredu za borbu protiv korupcije ZDK prijavom od 27.07.2025. godine te da prvostepeni organ do dana podnošenja žalbe nije donio rješenje, pri čemu se tužitelj u žalbi pozvao na obavijest Ureda za borbu protiv korupcije ZDK broj 21-04-14421-1/25 od 04.09.2025. godine.

Tuženi organ je odlučujući po navedenoj žalbi donio zaključak broj UP2-02-04-236-2/25 od 09.12.2025. godine kojim odbacuje kao nedopuštenu žalbu tužitelja jer smatra da je žalba izjavljena u predmetu u kojem se ne odlučuje u upravnom postupku, nakon čega je tužitelj protiv istog zaključka Kantonalnom sudu Zenica podnio tužbu dana 24.02.2026. godine, a isti sud je donio presudu broj 04 0 U 017048 26 U od 24.02.2026. godine kojim je uvažio tužbu tužitelja, poništio osporeni zaključak tuženog organa i predmet vratio istom organu na ponovni postupak po žalbi tužitelja izjavljenoj zbog ćutanja administracije prvostepenog organa, pri čemu je sud navedenu presudu donio iz razloga što je našao da tuženi organ sudu nije dostavio žalbu izjavljenu zbog ćutanja administracije prvostepenog organa te da tuženi organ nije postupio u skladu sa članom 27. stav 3. Zakona o upravnim sporovima, jer se na osnovu dostavljenih spisa nije moglo zaključiti od kojeg datuma je predmeta žalba i da sud nije mogao cijeliti zakonitost i pravilnost osporenog zaključka tuženog organa, te je sud tuženom organu ukazao na odredbe člana 236. do 245. Zakona o upravnom postupku kao i na odredbu člana 27. stav 3. Zakona o upravnim sporovima.

U ponovnom postupku odlučivanja po predmetnoj žalbi tuženi organ je donio rješenje, koje se tužbom osporava i kojim rješenjem odbacuju žalbu tužitelja izjavljenu radi ćutanja administracije odnosno zbog nedonošenja rješenja od strane prvostepenog organa, pri čemu je tuženi organ svoje rješenje temeljio na odredbi člana 236. stav 1. Zakona o upravnom postupku.

Imajući u vidu navode tužitelja iz njegove tužbe, kao i stanje spisa dostavljenih ovome sudu, sud nalazi da je ovakvo rješenje tuženog organa pravilno i na zakonu zasnovano te da se isto temelji na pravilno i potpuno utvrđenom činjeničnom stanju i pravilno izvedenom zaključku u pogledu činjeničnog stanja uz pravilnu primjenu odredaba člana 236. stav 1. Zakona o upravnom postupku, te da je tuženi organ u ponovnom postupku odlučivanja po žalbi tužitelja u svemu postupio u skladu sa uputama i primjedbama iz presude Kantonalnog suda Zenica broj 04 0 U 017048 26 U od 24.02.2026. godine, te da svojim rješenjem nije povrijedio odredbu člana 236. stav 1. Zakona o upravnom postupku kao ni odredbu člana 11. stav 3. Zakona o upravnom postupku.

Naime, iz osporenog rješenja tuženog organa proizilazi da je isti svoje rješenje donio uz primjenu odredbe člana 236. stav 1. Zakona o upravnom postupku, kojom odredbom je propisano da ako je žalba nedopuštena, nepravovremena ili izjavljena od neovlaštene osobe, a prvostepeni organ je propustio da je zbog toga odbaci, odbacit će je rješenjem organ koji je nadležan za rješavanje o žalbi.

Dakle, tuženi organ na osnovu stanja spisa nalazi da je predmetna žalba tužitelja nedopuštena zbog čega je pravilnom primjenom navedene zakonske odredbe, pri čemu je tuženi organ u svemu postupio u skladu sa odredbom člana 243. stav 1. Zakona o upravnom postupku je nakon zaprimanja predmetne žalbe svojim dopisom od 14.11.2025. godine zatražio od ureda za borbu protiv korupcije ZDK dostavljanje kompletnog spisa u ovom predmetu i izjašnjenje iz kojih razloga rješenje nije doneseno u zakonskom roku, a naznačeni ured je dana 20.11.2025. godine dostavio traženi spis ovog predmeta zajedno sa izjašnjenjem, što znači da je tuženi organ u postupku donošenja svog rješenja vodio računa o pravilnoj primjeni odredaba člana 236. stav 1. i 243. stav 1. Zakona o upravnom postupku.

U pogledu činjeničnog stanja koje proizilazi iz dostavljenog spisa ovog predmeta sud nalazi da tuženi organ pravilno zaključuje da je žalba u ovom predmetu nedopuštena iz razloga što se radi o postupku koji nije vođen prema odredbama Zakona o upravnom postupku, te da se ne radi o upravnoj stvari koju je trebalo rješavati u upravnom postupku zbog čega tuženi organ pravilno zaključuje da i nije postojala obaveza Ureda za borbu protiv korupcije Ze – do kantona da u ovom predmetu donosi bilo kakvo rješenje, iz spisa proizilazi da je naznačeni ured svojim obavijestima od 04.09. i 26.09.2025. godine obavijestio tužitelja o provedenom postupku po njegovoj prijavi od 27.07. i dopuni prijave od 12.09.2025. godine, što znači da je tuženi organ pravilno zaključio da se po prijavi i dopuni prijave tužitelja vezanoj za korupciju nije vodio upravni postupak niti se prijava ima tretirati kao zahtjev za pokretanje upravnog postupka, što znači da ured za borbu protiv korupcije Ze – do kantona prema pravilnom stavu tuženog organa i nije bio u obavezi provođenja upravnog postupka prema odredbama Zakona o upravnom postupku te shodno tome nije imao obavezu niti donošenja rješenja, a pri tome tuženi organ pravilno nalazi da se u ovom predmetu nije odlučivalo o bilo kojem pravu i obavezi tužitelja, te da iz tih razloga i nije postojala obaveza donošenja rješenja, zbog čega tužitelj i nije mogao zbog nedonošenja rješenja Ureda za borbu protiv korupcije Ze – do kantona podnijeti žalbu radi ćutanja administracije istog ureda, pa tuženi organ pravilno zaključuje da ovakva žalba nije dopuštena, te je na osnovu ovako pravilno i potpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pravilno

izvedenog zaključak u pogledu činjeničnog stanja tuženi organ pravilno primijenio odredbu člana 236. stav 1. Zakona o upravnom postupku kada je predmetnu žalbu tužitelja od 07.11.2025. godine odbacio kao nedopuštenu.

Donošenjem ovakvog rješenja tuženi organ je u cijelosti postupio u skladu sa uputama i primjedbama iz citirane presude Kantonalnog suda Zenica od 24.02.2026. godine, čime je postupio u skladu sa odredbom člana 57. Zakona o upravnim sporovima, te ovakvim rješenjem nije povrijedio odredbu člana 236. stav 1. niti odredbu člana 11. stav 3. Zakona o upravnom postupku kako to tužitelj neosnovano navodi u svojoj tužbi.

Odlučujući o tužbi od 10.04.2026. godine sud nalazi da je ista neosnovana, te da tužitelj istom neosnovano ukazuje na nepravilnu primjenu odredbe člana 236. stav 1. Zakona o upravnom postupku, te također tužitelj neosnovano ukazuje i na činjenicu da je donošenjem ovakvog rješenja tužitelju uskraćeno zakonom zagantovano pravo žalbe prema članu 11. stav 3. Zakona o upravnom postupku, te također neosnovano ukazuje i na nepostupanje tuženog organa shodno odredbi člana 57. Zakona o upravnim sporovima.

U pogledu nepravilne primjene odredbe člana 236. stav 1. Zakona o upravnom postupku sud nalazi da je ovakav navod tužitelja neosnovan iz razloga što je tuženi organ postupio u skladu sa zakonskim ovlaštenjima iz navedene zakonske odredbe, pri čemu je tuženi organ prije donošenja svog rješenja postupio u skladu sa članom 243. stav 1. Zakona o upravnom postupku, pa imajući u vidu činjenicu da je tužitelj svoju žalbu zbog ćutanja administracije Ureda za borbu protiv korupcije, odnosno zbog nedonošenja rješenja, podnio direktno tuženom organu, to je tuženi organ u skladu sa svojim ovlaštenjima i na osnovu stanja spisa pravilno postupio kada je svojim rješenjem žalbu odbacio kao nedopuštenu nalazeći da se u ovom predmetu ne radi o upravnom postupku niti o obavezi provođenja upravnog postupka shodno odredbama Zakona o upravnom postupku te da se u ovom predmetu nije odlučivalo o bilo kojem pravu ili obavezi tužitelja što bi podrazumijevalo provođenje upravnog postupka niti je zbog toga postojala obaveza da se u ovom predmetu donosi rješenje protiv kojega bi tužitelj imao pravo žalbe shodno odredbi člana 11. Zakona o upravnom postupku.

Također sud nalazi neosnovanim pozivanje tužitelja na odredbu člana 11. stav 3. Zakona o upravnom postupku iz razloga što ovakvim rješenjem tuženi organ nije uskratio pravo tužitelja na žalbu kao djelotvoran pravni lijek obzirom na činjenicu da kako se ne radi o upravnom postupku i nije došlo do primjene odredaba Zakona o upravnom postupku te nije postojala obaveza donošenja rješenja to tužitelj i nije imao pravo na podnošenje žalbe zbog ćutanja administracije prvostepenog organa odnosno zbog nedonošenja rješenja po njegovoj prijavi i dopuni prijave.

Na kraju, sud nalazi da je neosnovan i navod tužitelja vezan za odredbu člana 57. Zakona o upravnim sporovima jer je tuženi organ u ponovnom postupku donošenja svog rješenja u svemu postupio u skladu sa uputama i primjedbama iz ranije donesene presude ovog suda od 24.02.2026. godine, odnosno sudu je dostavio sve spise zajedno sa primjerkom žalbe nakon čega je sud izvršio uvid u dostavljene spise i navode iz žalbe te na osnovu pravilno i potpuno utvrđenog činjeničnog stanja tuženog organa sud je našao da je tuženi organ pravilno postupio kada je svojim rješenjem žalbu tužitelja odbacio kao nedopuštenu.

Kako tužitelj navodima iz svoje tužbe nije doveo u pitanje pravilnost i zakonitost osporenog akta tuženog organa to sud nalazi da je tužba neosnovana, radi čega je i odlučeno kao u izreci ove presude sukladno odredbi člana 36. stav 2. Zakona o upravnim sporovima.

Na osnovu člana 10. stav 1. tačka k) Zakona o sudskim taksama ZDK (Službene novine ZDK, broj 1/16) tužitelj je kao redovan student oslobođen od obaveze plaćanja takse na tužbu i presudu u ovom upravnom predmetu.

Zapisničarka

Mandžuka Jasmina

Sudija

Ahmetović Hilmo

PRAVNA POUKA: Protiv ove presude žalba nije dozvoljena.